

39. Az ÁDÁMCsutka a „*Lila ákác hangulat édes-bús öröme*”. Vida, 162.
40. Vö. „*Coitus után minden jószág szomorú – kivéve Szép Ernőt, aki már előtte is.*” Cserna-Szabó András: A LÉLEK MÉRGE. SZÉP ERNŐ LEVELEZ. In: uő: MÉRGEZETT HAJTÚK. Magvető, 2009. 13–16., 13.
41. LILA ÁKÁC (SZÍNHÁZ), 385.
42. ÁDÁMCsutka, 402.
43. Kierkegaard, 474.
44. ÁDÁMCsutka, 547.
45. „[A]z elmaradt élet mindig olyan szép, abban soha nem csalódunk.” ÁDÁMCsutka, 547.
46. Uo. 547.
47. Shaw, 126.
48. LILA ÁKÁC, 291.
49. ÁDÁMCsutka, 329.
50. Uo. 330.
51. Tóth Benedek: HOGYAN OLVAS(S)UNK TÁRCALEVELEKET? In: Jósika Miklós: BRÜSSZELI TÁRCALEVELEK ÉS MÁS ÍRÁSOK. Szerk. Szajbély Mihály. Széppaloma Könyvműhely, 2000. 237–273.
52. LILA ÁKÁC, 187.
53. Uo. 278.
54. Szép Ernő: DALI DALI DAL. Pantheon, 1934.
55. ÁDÁMCsutka, 538.
56. Uo. 332.
57. Uo. 434.
58. Uo. 465.
59. Jonathan Culler: APOSTROPHÉ. Ford. Széles Csongor. *Helikon*, 2000/3. 370–389., 381.
60. ÁDÁMCsutka, 546.
61. Culler, 386.
62. Uo. 387.
63. LILA ÁKÁC, 315.

Markó Béla

VISZONYLAG EGYSZERŰ

*Giovanni Bellini: Pietà
1505 körül, olaj, fa, 65x90 cm,
Gallerie dell' Accademia, Venecia*

Úgy tűnt pedig, hogy minden, s mégse több,
ahogy belém hatol, majd visszaretten,
mint sűrű lomb között a fény a kertben,
ha múlik már a lázas délelőtt,

s nyilván tudom, hogy semmi sincs belül,
csak rostok, csontok és kusza csatornák,
hozzák-viszik, aztán kupacba hordják
a fájdalmat, de szétterül s elül

megint, míg én kívülről figyelem,
hogy végül is vajon mi van velem,
és vágyom bennebb: ennyi a magány,

s viszonylag egyszerű, mint amikor
az ember rég elhagyta valahol
a kulcsot, s benéz saját ablakán.